

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε΄.

ΑΡΙΘ. 59.

Συνδρομή προπληρωτέα,
 διὰ τούτους ἐτὸς τοῦ Κράτους ἀνά
 12 φύλλ. Σελ. 2.
 διὰ τούτους ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
 διὰ τούτους ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

Τιμὴ καταχώρησης, ἡ γραμ-
 μὴ ὀβ. παλαιῶς 3.
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται: ἐνταῦθα
 εἰς τὸ ὑπογραφεῖον ΚΕ-
 ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
 Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
 τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
 εὐ ρ α ο λ α π ο θ ῆ κ η ς ο.

Κεφαλληνία, 9]21 Ἰουνίου 1862.

Ἐρασιζόμεθα ἐκ τῆς ΤΣΙΜ - ΤΣΙ - ΡΙ - ΡΙΜ, ἡμιπε-
 σίμου τοῦ Πεκίνου τὴν ἐπομένην ἀγόρευσιν. Ὅποια δια-
 φορὰ μεταξὺ Κίνας καὶ Ἐπτανήσου, ἐκεῖ ὑπάρχουσι
 ἀνθρώπινα δικαστήρια διὰ τούτους σκύλους ἐνῶ ἐδῶ . . .
 θὰ καταστήσωμεν νὰ ἔχωμεν *Σκυλίτικα* διὰ τούτους ἀν-
 θρώπους. Ἄλλοι ἄς ἀνεύρωσι τὰς αἰτίας, ἡμεῖς θρηνοῦμεν
 καὶ γελῶμεν μόνον ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑ ΤΗΣ Ε. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΣΚΥΛΩΝ ΔΙΑΤΑΓΗΣ

παρ' ἐνός φιλοσκύλου

Ἐρώμιον τοῦ Τριμελοῦς Κυρικοῦ Κακουργοδικείου.

Προοίμιον

Οἰκτρά τῶ ὄντι ἡ κατάστασις τῆς Κοινωνίας Εὐγε-
 νικῆς Δικασταί, οἰκτρά λέγω ἡ κατάστασις τῆς Κοινο-
 νίας ἐκείνης τῆς ὁποίας ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἀρχή, ἀφίνουσα
 ἀτιμωρήτους ἀληθεῖς καταχρήσεις καὶ πραγματικὰ κα-
 κουργήματα, λυσσᾷ ἀπ' ἐναντίας καὶ φρυάττει ἀπέναν-
 τι χιμαιρικῶν καὶ φαντασιωδῶν ἐγκλημάτων. Ἐδῶ ξυλο-
 κτανίζονται οἱ πλέον φιλήσχοι πολῖται — Ἐδῶ σπῶν-
 ται αἱ κτεταὶ τῶν Ἀγγλων — Ἐδῶ γρονθίζονται οἱ
 σκύλοι . . . καὶ οἱ ἔνοχοι τῶν τερατουργημάτων τούτων
 ὑπεκτρέφονται ληθάνοντες τὴν μύωπα Ἀστυνομίαν μας
 τίς ἀπ' ἐναντίας καταγίνεται καινοφρεστετέρως, ἐξα-
 σκεύα τὴν ἀδιάρθρωτον δικαιοσύνην τῆς κατὰ τῶν Μο-
 μολῶν, τὰς ὁποίας προσωλακίζεσι ἐπὶ ἀποπειρὰ φόνων,
 καὶ κατὰ τῶν μεθυστῶν οἵτινες ἤθελον τολμήσει νὰ
 τραγηθῶσι τὸν Γαρθαλιανὸν ὕμνον!.. ἀλλ' εἰς τὸ
 προκείμενον:

Ἡ σκληρὰ καὶ αἰμοβόρος διαταγὴ τῆς Ἀστυνομίας,
 ἥτις θεοσιζεῖ τὸν παντελῆ ὄλεθρον τῆς *Κυριότητος* τῆς
 Οὐρανοῦ ταύτης ἐπαρχίας, ἡ *σκυλοκτόνος* αὕτη προγρα-
 φή, ἡ τρανῶς ἀποδεικνύουσα ὅτι καὶ οἱ σκύλοι ἔχουσι
 τοὺς Μαρίους καὶ τοὺς Σύλας των, ἡ αἰμοχαρὴς αὕτη ἐν
 πλήρει ἸΘ' αἰῶνι σαυροφορία, εἶνε τὸ μὴ περαιτέρω τῆς
 παραδιάσεως παντὸς φυσικοῦ δικαίου, (ὅπου ὑπάγεται καὶ
 τὸ *ζῶνικόν* καὶ πρὸ πάντων τὸ *κυρικόν*) τοῦ δικαίου
 ἐκείνου ζωῆς καὶ θανάτου, αὐθαιρέτως ἐξασκομένου ὑπὲρ
 τοῦ ἰσχυροῦ πρὸς βλάβην τοῦ ἀδυνάτου — ὑπὸ τοῦ νο-
 ἥμονος δῆθεν, κατὰ τοῦ ἀλόγου, ὑπὸ τοῦ εὐεργετουμέ-
 νου κατ' αὐτοῦ τοῦ εὐεργέτου. Εἶνε ἄραγε ἀνάγκη Κύριοι
 νὰ μακρηγορήσωμεν ἵνα πείσωμεν ὅλους ὅτι οἱ σκύλοι
 ἀπαράγραπτα κέκτηνται δικαίωματα ἐπὶ τῆς συμπαθείας
 καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας;

Οὐχὶ βεβαίως, δικασταί, καὶ ὁμως ἡ ὑπαρξὶς τῶν σκύ-
 λων τρέχει σήμερον τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον — Ναι
 ὦ δικασταί, ἡ φιλόανθρωπος Ἀστυνομία, ἡ ἐτι φιλανθρωπω-
 τέρα Εἰσαγγελία δευψῶσαι τὸ ἀθῶον ἐκείνον αἷμα θέ-
 λουσι διὰ παντὸς νὰ μᾶς στερήσωσι τῶν προσφιλῶν ἐ-
 κείνων ζῶων τὰ ὁποία τίσω περιπαθῶς ἀγαπῶμεν, καὶ
 τολμῶσι νὰ καλύπτωσι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς κοινῆς
 ὠφελείας τὴν *σκυλοκτονίαν* των, καὶ τολμῶσι ἐν ὀ-
 νόματι τῆς φιλανθρωπίας, τὴν ὁποίαν ἀνευρεθιάστως ἐ-
 πικαλοῦνται, νὰ προτείνωσι τὸ καταχθόνιον τους καὶ αἰ-
 ματοσταγῆς σχέδιον!.. Τί δὲν ὁμολογοῦμεν λοιπὸν ὅτι
 ἡ φιλανθρωπία κατήντησε τώρα πλέον αὐτόχρημα σκλη-
 ρότης — Τί δὲν ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰς τοσοῦτον ἤλθομεν
 φιλανθρωπίας ὥστε εἰμεθα πλέον ἀπάνθρωποι;

Ἄλλ' ὅπως ὅποτε τὰ θύματα ταῦτα τοῦ μίσους τῆς
 λυσσῶσης Ἀστυνομίας καὶ τῆς φουκατοῦσης Εἰσαγγελίας,
 τὰ ἀθῶα ταῦτα ὅσα τὰ ὁποία σῶνται ἤδη εἰς τὸν
 θάνατον πρὸς ἀποτίαν δῆθεν ἐγκλημάτων, μᾶλλον ὁ-
 παρῶντος, ἐγκλημάτων ἐνδεχόμενου καὶ κἀθανολογικῶς
 μόνον ὑφισταμένου, δὲν θὰ σφαγῶσι ἀνευ διαμαρτυρή-
 σεως, φωνῆ ἀδύνατος ἀλλὰ θαρράλεα θὰ ἐγερθῆ ὑπὲρ
 αὐτῶν.

Παρίσταται ὅθεν Εὐγενεῖς Δικασταί, συνήγορος τῶν γαυριστικῶν καὶ κυνηγετικῶν σκύλων κατηγορουμένων ἀφ' ἑνός, καὶ κατὰ τῶν Εὐγενῶν λυσσῶσων Αστυνομίας καὶ Εἰσαγγελίας κατηγορῶν ἀφ' ἑτέρου.

Ἀπολογία τοῦ Σκύλου.

Ἐντιμοὶ Κυρικοὶ Δικασταί, εἰς δίκην φύσεως τόσῳ ἐξαιρετικῆς ὁ ἠθικός τῶν ὑπαιτιῶν χαρακτήρ δὲν δύναται εἰμὴ ἐξ ἀνάγκης νὰ ἐπιβρέσῃ τὴν οἰανδήποτε ἀπόφασίν σας. Ὡφείλον ὅθεν νὰ σᾶς ἐπαριθμῶσω ὅλα τὰ προτερήματα, καὶ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα δι' ἃν ἡ φύσις ἐπροίκισε τοὺς πελάτας μου.

Ἄλλ' οἴμοι! Κύριοι, ἂν ὅλας τὰς ἀρετὰς τῶν σκύλων ἐμνημονεύομεν, πόσον καὶ δικασταί, καὶ κατηγοροί, καὶ συνήγοροί καὶ ἀκροατήριον ἠθέλαμεν ἐρυθριάσει. Ἄλλως τε τίς ἀγνοεῖ τὴν ἔμφυτον γλυκότητα, τὴν πίσιν καὶ τὸ ἀκράδαντον τῆς ἀφωσιώσεώς των; ... Εἶνε ἄραγε ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπω ὅτι συνδεδήμενοι οἱ σκύλοι οὗτοι μεθ' ἡμῶν ἀπὸ αἴσθημα τὸ ὁποῖον οὐδ' αὐτὴ ἡ θηριωδεία μας δὲν δύναται νὰ ἀλλοιώσῃ, συμμερίζονται καὶ τὰς δυστυχίας μας καὶ τὰς εὐτυχίας μας; συμμετέχουσι καὶ προνοοῦσι οὕτως εἰπεῖν ὅλα μας τὰ αἰσθήματα — μᾶς προστατεύουσι γενναίως εἰς τοὺς κινδύνους, μάχονται καὶ ἀποθνήσκουσι μετ' αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ ἡμῶν; .. Δὲν εἶναι Εὐγενεῖς Δικασταί, δὲν εἶναι οἱ ταλαίπωροι οὗτοι πελάται μου ἐκ τῶν ὑποῦλων ἐκείνων καὶ ψευδῶν φίλων μας, οἵτινες, δοῦλοι ὄντες τῆς τύχης, μᾶς καλυμπάνουσι εἰς τὰς δυσπραγίας — γενναίως ἀπ' ἐναντίας τῆς Φιλίας μάρτυρας, τοὺς βλέπομεν ὅσημέραι νὰ φεύγουσι τὸ παγγχυσον τοῦ πλοῦτου ἄσυλον, ὅπου ὡς τόσοι καὶ τόσοι χαμερπεῖς παράσιτοι, ἤθελον κ' ἐκείνοι ζῆ ἀνέτως, καὶ ἤθελον διατρέφεσθαι βασιλικῶς, τοὺς βλέπομεν λέγω ἐγκαταλείποντας τὰ Μέγαρά των πλουσιῶν, ἵνα ἐπιστρέφωσι εἰς τὴν ἔρημον καὶ σκοτεινὴν τοῦ πτωχοῦ καλύβην, ὅπου τοὺς σύρει ἡ φιλία, ὅπου τοὺς σπρώχνει ἡ εὐγνωμασύνη! — Εἰς ἐκείνον δὲ τὸν πτωχὸν, εἰς ἐκείνον τὸν πένητα, τί ἄλλο πλέον ἀπομένει ἂν ἀπαγάγητε, ἂν φονεύσητε τὸν σκύλον του; .. κατὰκοιτος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς κλίνης του ὁ ταλαίπωρος καταβιβρώσκειται ὑπὸ τῆς ἀνθρωποδόρου πανώλης — Ὁλοὶ οἱ ὅμοιοί του τὸν φεύγουσι μετὰ φρικιάσεως καὶ ἀποστροφῆς, ὁ σκύλος του ... ναὶ ὁ σκύλος του εἶναι τὸ μόνον ἔμφυχον ὃν τὸ ὁποῖον δὲν τὸν ἐγκατάλειψεν, ἀλλὰ συναισθανόμενος τὴν οἰκτράν τοῦ φίλου του θέσιν τὸν συμπαθεῖ, τὸν παρηγορεῖ διὰ τὸν θωπειῶν του, καὶ συμμερίζομενος τὰς βασάνους του μετριάξει ὅποσούν τὰς αλλαγίνας ὁδύνας του — Ἄλλα ζῶν ἄφρον, ἡ πανῶλη μεταδίδεται, φύγε!! μιμήθητι ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ἡμᾶς τὰ τελειότατα ζῶα ἐγκατάλειψε τὸν φίλον σου, μάλιστα φόνευσέ τον!... ἵνα μὴ ὑπ' αὐτοῦ μιανθῆς! ... ἀλλ' ὅχι ὁ σκύλος, καίτοι μακροθεν διορᾷ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου... καίτοι προβλέπει τὸν ἰδικόν του, δὲν λειποτακτεῖ τὴν θέσιν ἐκείνην τὴν ὁποῖαν ἡ καρδία του αὐθορμήτως ἐξέλεξε ... ἔρηνει δι' ὑποκόφων καὶ σπαραξικαρδίῶν θρηνηθῶν τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου... καὶ ἀφοῦ ὁ φίλος

του ἔγινε ἄπνουν καὶ εἰδεχθῆς πτώμα ... ἀποθνήσκει καὶ αὐτός μάρτυς ἐνίοτε τῆς αὐταπαρνήσεώς του καὶ πάντοτε θύμα τῆς πρὸς τὸν ἀνθρώπον ἐμφύτου του ἀφωσιώσεως! ..

Ἄλλ' οἱ σκύλοι δύνανται νὰ λυσιιάξωσι κραυγάζει λυσιώσα ἡ Αστυνομία — δύνανται νὰ δαγκάσωσι, καὶ δύνανται οὕτω νὰ γίνωσι ἐνοχοὶ ἀκαταλόγητων ἀνθρωποκτονιῶν! — Δὲν ἐναντιούμεθα ὅτι ὅλα αὐτὰ δύνανται νὰ γίνωσι, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ποτὲ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐσχάτη τῶν ποινῶν πρέπει νὰ ἐφαρμοζῆται ἐπὶ ἐγκλήματος, πρῶτον μὲν μὴ ὑπάρχοντος ἀλλ' ἐν ἀορίστῳ μέλλοντι ἐνδεχομένου καὶ ἐπὶ ἐγκλήματος ὅπερ, μόλις ὑπάρξει, δὲν εἶνε πλέον ἐγκλημα. Καὶ τῶνόντι ἐὰν εἰς τὴν φυσιολογικὴν του κατάστασιν καὶ ἐν πλήρει συναίσθησει τοῦ ἐγώ του ὁ σκύλος (ὡς καὶ ὅλα τὰ κτῆνη) θεωρεῖται ἀνεύθυνος ὡς πρὸς ὅλας τὰς πράξεις του, ἔστω καὶ τὰς πλέον ἡρωϊκᾶς, προκαλοῦμεν τὴν Εὐγενῆ Αστυνομίαν νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ ἠθικὴν εὐθύνην εἰς δάγκασμα σκύλου λυσιασμένου, ἀλλὰ μὴ ὑπαρχούσης τῆς ἠθικῆς ταύτης εὐθύνης, ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν βλάβην, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐσχάτης ποινῆς δύναται ἄρα γε ἐν δικαίῳ νὰ ὑφίσταται; Ἄλλὰ μὴ ὑπαρχούσης οὐδὲ τῆς κοινωνικῆς ταύτης βλάβης, μὴ διαπραχθέντος τοῦ ἐγκλήματος ... ἡ ποινὴ ἄρα γε αὕτη δὲν εἶ ἐγκλημα τοῦ ὁποῖου ἡ ἠθικὴ εὐθύνη τόσῳ μᾶλλον αὐξάνει ὅσῳ αὕτη ἐλλείπει εἰς τὸν καθ' οὗ ἐφαρμόζεται σκύλον; Καὶ ἐκτός ἂν ἡ Αστυνομία καὶ ἡ Εἰσαγγελία ἐννοοῦσι νὰ ὠφελθῶσι καὶ αὐταὶ ἐκ τῶν προνομίων τῆς μὴ ἠθικῆς εὐθύνης, ἡ σκυλοκτονία δὲν ἤθελεν εἶθε ἐγκλημα βέβαιον τελούμενον μεθ' ὅλης τῆς τοῦ Νόμου πομπῆς πρὸς προκατάληψιν δυνατῆς κοινωνικῆς βλάβης;

« Ἡ Νομοθεσία ἔχει τὸ αὐτὸ μὲ τὴν ἠθικὴν κέντρον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν αὐτὴν περιφέρειαν » λέγει ὁ Βένθαν, ἄρα ἡ περιφέρεια τῆς ἠθικῆς περιεκτικωτέρα οὖσα, ἐκτείνεται διὰ τῆς Κοινῆς γνώμης εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, προσοχὴ ὅθεν ἐντιμὲ Ἀστυνόμοι! προσοχὴ ἐντιμὲ Εἰσαγγελεῦ! . Ἀναλογίσθητε εὐγενεῖς δικασταί, ἀναλογίσθητε τὴν τερατώδη ἀρχὴν τὴν ὁποῖαν ἠθέλετε διὰ τῆς ψήφου σας καθιερώσει παραδεχόμενοι τὰς σκυλοκτόνους ἀπαιτήσεις τῆς Εἰσαγγελίας καὶ τῆς Αστυνομίας — Ἀπεδείχθη ἐλπίζω ἐκ τῶν προρηθέντων, καὶ ἡλίου τηλαυγέστερον ὅτι τὸ ζῶον σκύλος, ὑπὸ τὴν ψυχολογικὴν του ἔπαψιν εἶνε κατὰ πολὺ ἀνώτερος τοῦ ζώου ἀνθρώπου .. σκανδαλιζέσθε! . ἔστω λοιπὸν τὸ ζῶον σκύλος ἴσον μὲ τὸ ζῶον ἀνθρώπου.

— Ἄλλα σᾶς ἐρωτῶμεν δικασταί τί ἤθελε προκύψει κατ' ἀναλογίαν πάντοτε διασκεπτόμενοι καὶ συνεπεῖς ὄντες μὲ τὰς πράξεις σας; Ὡ Δικασταί, φρίττει ὁ νοῦς μου ἀναλογιζόμενος τὰ ἀκαταλόγηστα ἐγκλήματα ἅτινα ἤθελον ἐκπηγάσει ἐκ τοιαύτης τερατώδους ἀρχῆς!

Ἐχομεν Δικασταί, πλήθος Μαλτέζων παρεπιδημούντων εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἐν συνεχείᾳ μεθ' ἡμῶν εὐρισκόμενων σχέσει καὶ οἵτινες ὡς γνηστοὶ ἀλληλοδαγχοῦνται διὰ τὰ πλέον οὐτιδανά αἰτία ... Δικασταί προσοχὴ, Δικασταί προσοχὴ!

Ἔχουμεν κόμματα τρελλὰ καὶ μαινόμενα καὶ τὰ κόμματα ταῦτα (οἴμοι!) καθ' ἡμέραν μετὰ λύσσης ἀλληλοσπαράττονται καὶ ἀλληλοδαγκῶνται... ὅλα ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος; — Δικασταὶ προσοχή!

Ἔχουμεν ἐνὶ λόγῳ λυσσιασμένους παντός εἶδους, γένοϋς, τάξεως καὶ ἡλικίας... Δικασταὶ προσοχή!

Θὰ ὑπογράψατε ὅθεν εἰς τὸν θάνατον ὀλοκλήρου σχεδὸν Κοινωνίας ἐπὶ μόνῃ καὶ μόνῃ τῇ σκιοφοβικῇ ὑποθέσει τῆς ὑδροφοβίας ἥτις ἄλλωςτε ὡς καὶ ἡ ἐπιστήμη μᾶς διδάσκει δύναται νὰ ἀναπτυχθῆ ἔξ οἰουδήποτε, ἔσω καὶ ἀβυσσώτατου δήγματος. Καὶ δὲν τρέμετε μήπως καὶ Ἰμεῖς; Εὐγενεῖς Δικασταί, μήπως καὶ Ἰμεῖς γίνετε θύματα τῆς παμφωνικῆς ἀποφάσεως τὴν ὁποίαν ἡ λύσσα τῶν ἀντιδίκων πειρᾶται νὰ σᾶς ἀρπάξῃ; Ἀλλὰ τί ὁμιλῶ ὁ ἄφρων περὶ κινδύνων μεμακρισμένων — Ἰδατε τοὺς κατηγοροὺς μας καὶ ἡμᾶς κατὰ πρόσωπον, θεωρήσατέ μας ἐπισταμένως ἀμφοτέρως καὶ κρίνατε. — Ἀφ' ἐνὸς σᾶς παρίστανται οἱ ταπεινοὶ καὶ θεραπευτικοὶ πελάται μου, οἵτινες προαισθανόμενοι τὴν δικαίαν σας ἀπόφασιν σᾶς προεγνωμονοῦσι διὰ μυρίων τῆς οὐρᾶς τῶν κυνήσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ βλέπετε τοὺς αἰμοχαρεῖς κατηγοροὺς μας πῶς μὲ βλέμματα λύσσης καὶ καταστροφῆς πειρῶνται ν' ἀποπνίξωσιν εἰς τὸ αἷμα μας τοὺς εὐγενεῖς δυσταγμούς τῆς εὐδουδικείας σας — Εἶπατε τώρα ὦ Δικασταί, τίνες τῶν ἀνιπάλων τούτων εἶνε οἱ μᾶλλον ἐπιφοβοὶ, καὶ τίνες οἱ παρουσιάζοντες συμπτώματα μᾶλλον ὑδροφοβικά;

Ἰδατε, ἰδατε ὁ ἐντιμὸς Εἰσαγγελεὺς πῶς ἀνοίγει τὸ στόμα, ἰδατε πῶς φρικιά, πῶς ἀφρίζει ἐπικαλούμενος τὸ φονικὸν ἄρθρον τοῦ Κώδικοϋ! — δὲν ἀκούετε τοὺς ἀπαισίους ὑλακτισμούς τῆς Εὐγενοῦς Ἀστυνομίας; — Δικασταὶ οἱ ἀντίπαλοί μας λυσσῶσιν ἤδη καὶ ἰδροφοβοῦσι, ἀπαιτούμεν ὅθεν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ταλαινῆς Πατρίδας μας νὰ τοὺς πνίξητε.

Ο ΓΙΑΝΙΤΖΗΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΝ ΤΟΥ ΕΠΟΨΙΝ.

Α Ρ Θ . Α ,

Μανθάνομεν ἐξ ἀξιοπίστου πηγῆς ὅτι καὶ ἄλλο πρόσκομμα παρενεβλήθη εἰς τὴν ἐκπεραίωσιν τοῦ πολυβουλιτοῦ διαγωνίσματος τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης κατόπιν εἰδους ἀναφοράς τοῦ γνωστοῦ ἐν τῷ συναγωνισματικῷ κόσμῳ Γιανιτζῆ, ὅστις μὴ ἀρκεσθεὶς ἀναιδῶς νὰ συναγωνισθῆ δια γλώσσαν τῆς ὁποίας εἶνε ὅλως δι' ὅλου ἄμοιρος, ἀχρὶς τοσοῦτον ἐφθασε θράσους, ὥστε νὰ προσβάλλῃ τῶρα καὶ τὸ ἐξαγόμενον ἐκείνων τῶν ἐξετάσεων ὅτι εἰς τὴν σχετικὴν ἐκθεσὶν οὐδεὶς γίνεται λόγος περὶ Γιανιτζῆ! ὁ μωρὸς ἀντὶ νὰ εὐγνωμονῇ τοὺς Κ.Κ. Καθηγητὰς οἵτινες ἐπροτίμησαν νὰ σιωπήσωσι παρὰ νὰ καταθέσωσι ἐν ἐπιστομῷ ἐγγράφῳ ἀθλιότητος αἵτινες ἤθελον ἐγείρει τὴν ἀγανακτικὴν ὄσων δὲν γνωρίζουσι τὸν Γιανιτζῆν, καὶ τὸν

οἶκτον ἢ τὸν γέλωτα ὅσων ἔχουσι τὴν τύχην νὰ ἐνθυμῶνται καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀγρυπτικὰ τολμήματα, ἀντὶ λέγομεν νὰ εὐγνωμονῇ τοὺς Καθηγητὰς ὡς παραδύσκοντας εἰς τὴν λήθην τὰ αἰσχρὰ ἐκεῖνα τοῦ ἄλλα, λυσσᾶται καὶ μαινεται ὁ πῖθηξ οὗτος καὶ δὴ καὶ τολμᾷ νὰ προσβάλλῃ δῆθεν τὰς ἐξετάσεις! Πῶς δὲ τὰς προσβάλλει καὶ κατὰ ποίαν ἐποψὴν ἀγνωσοῦμεν, οὔτε δυνάμεθα μὰ τὸν Μῶμον καὶ μὰ τὴν Νέμεσιν νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὰ τεχνάσματα τοιούτου ἀνθρωπομόρφου ζωοφίου — Οὐδεὶς τύπος καθ' ὅσον ἐνθυμούμεθα περιώφρη (καὶ πῶς ἠδύνατο τοῦτο νὰ γίνῃ, προδρεύοντος αὐτοῦ τοῦ Ἄρχοντος;) ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν τῆς ἐκθέσεως εὐελπιστοῦμεν ὅτι τὸ κύρος καὶ ἡ αὐθεντία δύο ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων Καθηγητῶν καὶ ἐνὸς Ἀρχοντος, δύνανται νὰ ὑπερισχίσωσι καὶ κατέναντι τῶν ἐναγωνίου μορφασμῶν ἐνὸς Γιανιτζῆ.

Ἄλλ' ἔστω ὅτι ὁ Γιανιτζῆς οὕτω πῶς πράττων εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ βραδουργικοῦ τοῦ δικαίου, ἐρωτῶμεν ὅμως, πῶς μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς σχεδὸν ἔτους δικαιούται νὰ ἐξασκήσῃ τὸ οἰονδήποτε ταῦτο τοῦ δικαίωμα; Ἀλλ' ὁ πῖθηξ δὲν τερατοῦργεῖ σήμερον αὐτοπροσέρτως, ὁ πῖθηκοδηγὸς, καίτοι σχεδὸν ἀόρατος, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὁ δὲ Γιανιτζῆς μ' ὄλην τὴν ταρτούριαν, μ' ὄλην τὴν πῖθηκώδη πονηρίαν δὲν ἤθελε σήμερον πηδᾷ ἂν μὴ ὑπηρετεῖ οὕτω πῶς ξένας ὀρέξεις, καὶ ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ ἤξεύρη τις πόσον λαμβάνει διὰ τὴν διατραγωδῆ τάχα τὸν ἠδικημένον.

Ἀφ' οὗτο τοῦ σύστημα τοῦ συναγωνισμοῦ παρ' ἡμῖν καθιερωτο δὲν ἔλαβε χώραν διαγώνισμα, εἰς ὃ ὁ ἀθλητὴς οὗτος πῖθηξ νὰ μὴ ἠγωνίσθῃ. Ἡ Ἀγγλική, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Καταστιχογραφία, ἡ Ναυτικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ τὸν εἶδον ἀλλεπαλήλως κυλινοῦμενον εἰς τὸν βόρβορον τῆς παλαιστρας τῶν, ἀπὸ παλαιστραν δὲ εἰς παλαιστραν λακτιζόμενος, καὶ ἀπὸ διαγώνισμα εἰς διαγώνισμα ῥοδολούμενος καταπτᾶ τέλος εἰς γραφεῖον Ἀστυνομικοῦ κλητῆρος, ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ πυθμένος τοῦ ὁποίου δὲν καταπαύει μεμφόμενος τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς Καθηγητὰς ὡς παραγνωρίζοντας τὴν βραδουργικὴν καὶ πῖθηκώδη του ἰκανότητα, καταρῶμενος ἐκεῖθεν καὶ συκοφαντῶν ὅλους ἐν γένει, ἢ Μουστοξύδαι ὀνομάζονται ἢ Καροῦσοι, ἢ Οἰκονομίδαι.

Ἀλλὰ τί πλέον; πρότινος καιροῦ ἐτίθετο εἰς συναγωνισμὸν ἢ κενὴ θέσις βραδίου πρώτης τάξεως, ἐκεῖνος δὲ φλεγόμενος ἐκ συναγωνισματικοῦ πυρετοῦ, καὶ οἰστρηλατούμενος ἐκ τῆς ἐμφύτου μιμητικῆς ῥοπῆς τῶν πῖθηκῶν μικροῦ ἐδέησε ν' ἀποστατήσῃ ἵνα ἀγωνισθῆ καὶ ἐκεῖνον τὴν Ἰουδαϊκὸν ἀγῶνα. Καὶ πιστεύομεν ὅτι μόνῃ ἡ ὀδυνηρὰ τῆς περιτομῆς ἰδέα διέσωζε τὴν φρονὴν ἐκείνην τὴν ψυχὴν τοῦ Ταρτούρου — Τοιοῦτος ὁ Γιανιτζῆς, τὸ κατοικίδιον δαιμόνιον τοῦ Συναγωνισματικοῦ Κόσμου, τὸ ἀπείσιον ἐαγμα τῶν Καθηγητῶν, ἡ σκιά καὶ ὁ νυκτερινὸς Ἐπιπέτης τῶν συναγωνιζομένων!

Οὐχὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν ψευδοῦμεθα οὔτε εἰς ὑπερβολὰς περιπίπτομεν — Κ. Μανάγια Διευθυντὰ τῆς ἐν ταῦθα Δευτερευούσης σχολῆς καὶ σύνθηες πρόεδρε τῶν διαγωνισμάτων, μαρτύρη! — Κ. Μαζαράκη καθηγητὰ

τῶν Μαθηματικῶν, μαρτύροι! — ΚΚ. Λομβάρδε καὶ Ἐμάρ καθηγηταὶ τῆς Γαλλικῆς μαρτυρήσατε! — Κ. Βεϊκερ καθηγητὰ τῆς Ἀγγλικῆς, μαρτύρησον! — Μαρτυρίσατε ἐνὶ λόγῳ συναπαζόσαντες οἱ ἰδόντες καὶ δοκιμάσαντες τοὺς πῆλκώδεις μορφασμοὺς καὶ τὰ φυττωχικῶδη τοῦ ἀποστηθισματω. — Καὶ σὺ ἱερά τοῦ ἀειμνήστου Μουστοῦδου Σκιά, ἐγέρθητι συνταράζουσα τὴν βδελυρὰν ψυχὴν τοῦ συκοφάντου σου! Δὲν ἐπικαλούμεθα τίς μαρτυρίας οὐδὲ τοῦ Ἀρχοντος, οὐδὲ τῶν ἐντίμων καθηγητῶν Κουρτσάνου καὶ Ρωμανοῦ, διότι οἱ ἄνδρες οὗτοι κατηγοροῦνται σήμερον ὑπὸ τοῦ πῆλκω, καὶ κατὰ τὸ πῆλκωδες δίκαιον εἶνε τρόπον τινα ὑπόδικοι.

Τοιοῦτος τις ὁ πῆλκῆς, ἡ δὲ πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀναφορά του πιστεύομεν ὅτι δὲν δύναται εἰμὴ νὰ τύχη ὑποδοχῆς ἀξίας τῆς πρὸς ἡν ἀπευθύνεται ὑψηλῆς Ἀρχῆς.

ΦΥΡΑΗΝ—ΜΙΓΑΗΝ.

Λαμπρά τρώντι ὑπῆρξεν ἡ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν ἀσσωμος οὕτως εἶπεῖν ἡ Κεφαλληνία ἔκαμε εἰς τὸν Ἡλίαν Ζερβόν, εἰς τὸν Μομφεράτον καὶ per b r i c o l a εἰς τοὺς ΚΚ. Φωκᾶ καὶ Χαριτάτον, τοὺς λεπτολογικῶς περιέργους παραπέμπομεν εἰς τὴν Ἀλήθειαν ἧτις τὴν φρονὴν ταύτην τούλαχιστον ἐδικαίωσε τρόπον τινα τὴν κομπῶδη τίτλον της.

* *

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΨΕΥΔΟΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΣ

Δεκατετράστιχον.

Μόλις ἴδωσιν ποῦ ἡ ἐκλογαὶ πλησιάσουσιν
Πετιόντ' εὐθύς ὅσ' ἄν λύκοι πεινασμένοι,
Ζωὴν, συμφέρον σκυλῶν θὰ θυσιάσουσιν,
Διὰ τὸν σκοπὸν νὰ μείνωσι ἐκλεγεμένοι.

—ο—

Μόνον διὰ φόβον τὸν μισθὸν μὴ χάσουσιν
Καὶ μείνωσι διὰ πάντ' ἑσπερημένοι,
Τρέχουσιν παντοῦ, ὅσ' ἄν σκύλοι λυσιασμένοι,
Τῶν ἐκλογέων τὰς ψήφους ν' ἀφαρπάσουσιν.

—ο—

Κί' ἄφ' οὗ δαφνοστεφθοῦν τὴν ἐξουσίαν,
Τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ ἀπορροφούσι,
Εὐφραίνουσιν τὸ κορμὶ καὶ τὴν καρδίαν,

—ο—

Μὲ δόλον καὶ μὲ ἀπίτην σ' ὀμιλοῦσι
Καὶ μόνον ἀπ' τὸν νοῦν τὴν προδοσίαν
Ὅταν πέσουσιν νεκροὶ ἀλχημονοῦσι!

* *

* *

— Πῶς ἤθελες δικαιολογήσει τὸν Ζερβὸν ἂν ψηλαφητὰ
σοῦ ἀπεδείκνυσεν ὅτι ἐσφαγίασε τὸ ἐθνικὸν ζήτημα;

— Καὶ πῶς ἤθελε μοὶ τ' ἀποδείξει;

— Ἀδιάφορον, ὑπὸθεσ' ὅτι εἶνε ἤδη ἀποδεχθέν—

τί ἤθελεν ἐφευρεῖς πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ Ἡρώδους σου;

— Ἡ ὑπόθεσίς σου εἶνε πάντῃ ἀνυπόστατος, ἀλλὰ καὶ
δυνατὴ ἂν ἦτο ἤθελα σὲ παρεπέμψαι εἰς τὸν Τίτον Λίβιον, ὅπου ὁ Βιργίνιος ἐπροτίμησε νὰ σφάζῃ ἰδίαις χερσὶ

τὴν θυγατέρα τοῦ Βιργινίαν παρὰ νὰ τὴν ἴδη ἰτοιμασμένην παρὰ τοῦ ἀσελγούς Ἀππίου Κλαυδίου. Ἡ ἰδέα τῆς ἑνώσεως εἶνε ἢ δὲν εἶνε θυγατέρα τοῦ Ζερβού;

— Ἔστω... ἀλλ' Ἀππίος Κλαύδιος ποῖος ἤθελεν εἶσε;... μήπως ὁ Λομβάρδος;...!

— Σὺ εἶπας.

— Ἀδιάτροπε!

— Ἀναίσχυντε!

— Σοῦ ἔπρεπε νὰ...

— Ὦρσε! (τοῦ δίδει ἕνα φουσκον)

Ὅτω πῶς ἔληγε ἡ παράδοξος ἐκείνη πολιτικὴ συζητήσις, μεταξὺ ἐνὸς διπλωμένου καὶ ἐνὸς ξεδίπλωτου.

Οἱ φουσκοὶ εἶνε ἐπιχειρήματα συντονώτατα καὶ καταπειστικώτατα τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ ἦνε προχειρότατα, ἀλλὰ δὲν ἀποδεικνύουσι τίποτε.

* *

Ἡ Συνείδησις κατὰ ποιητὴν τινα Ἰνδόν, εἶναι ἕνας ἐρημίτης ζῶν εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲν ὑπάρχει τίποτε κεκρυμμένον. Αὐτὸς μανθάνει εἰς ἡμᾶς νὰ θεωρῶμεν τὸ ἀμάρτημα ὡς πᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ, καὶ μᾶς διδάσκει ὅτι κάθε παράβασις τοῦ ἠθικοῦ νόμου εἶναι ὄχι μόνον γνωστὴ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ὅλους τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα φαίνονται ἄψυχα, ὁ Ἥλιος, ἡ Σελήνη, ὁ Ἄηρ, ὁ Οὐρανός, ἡ Γῆ, ἡ Θάλασσα, αἰσθάνονται αὐτὴν διὰ τινος τρόμου συμπαθητικοῦ ὡς μίαν ἄδικον τῆς φύσεως παραβάσιν καὶ ὡς μίαν διατάραξιν ὅλου τοῦ Παντός.

* *

Ὡραία εἶνε ἡ Σελήνη ὁπότεν κατὰ τὰς θερινὰς νύκτας, σύμβολον Παγκοσμίου ἀγάπης καὶ ἁρμονίας, βραδύπορεϊ μεσουράνιος, φωτίζουσα μυρτοδόλους ἀκτὰς κατὰ γαληνιαῖα πελάγη. Ὡραία εἶναι ἐπίσης ὁπότεν καὶ κατὰ φθινοπωρινὴν τινα ἑσπέραν, κεκρυμμένη ὀπισθεν νέφους, διατοξέυει ἐκεῖθεν τὰς ἀκτῖνας της, καὶ προβάλλει τὸν ἀργυροῦν αὐτῆς δίσκον. Ἡ φαντασία μας τότε μεταφουρμένη, μᾶς μεταφέρει ἐναλλάξ εἰς τὸ δάσος τῆς Νόρμας καὶ εἰς τὸν πορθμὸν τοῦ Λεάνδρου! Ἀλλὰ διατὶ ἅμα ἀναλογισθῶμεν τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἄστρου ἐκείνου, διατὶ ἅμα ἀναλογισθῶμεν τὴν ἀπόστασιν ἧτις ἀπ' αὐτοῦ μᾶς χωρίζει, χάνεται ἀμέσως καὶ ὡς ἐκ μαγείας τὸ θέλητρον; Διατὶ ἡ ἐπιστήμη νὰ καταστρέφῃ τὴν ποίησιν;

* *

* *

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Οἰνουργικῆς Ἐταιρίας προσκαλεῖ Δέκα Νέους, ἵνα πορεύωνται εἰς τὸ Ἐργοστάσιόν της καὶ διδάσκωνται τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς Τέχνης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ἠθέλαμεν πλοῦσαι κατὰ νὰ μάθωμεν ἂν οἱ ἐν Κερκύρα ΚΚ. Θ. Μ. καὶ Ν. Κ. ζῶσι ἢ ἀπέθανον.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α . »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.Υ1.Φ1.0057